

РЕШЕНИЕ

№ 41

гр. Свиленград, 11.04.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

**РАЙОНЕН СЪД – СВИЛЕНГРАД, ВТОРИ НАКАЗАТЕЛЕН
СЪСТАВ**, в публично заседание на трети април през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: Добринка Д. Кирева

при участието на секретаря **ВАСИЛЕНА В. КОСТАДИНОВА**
като разгледа докладваното от Добринка Д. Кирева Административно
наказателно дело № 20245620200162 по описа за 2024 година

Производството е по реда на глава III, раздел V от ЗАНН.

Обжалвано е **Наказателно постановление /НП/**
№***/*****/НП от ***** година** на И.Д. Зам.Директор на
Териториална Дирекция Бургас, с което на **С. П. / S.P. /**, роден на
********* година в гр.***** с адрес в гр.***** за извършено
нарушение по чл.238г,ал.2 от Закона за Митниците на основание чл.238г,ал.2
от Закона за Митниците е наложено административно наказание **“ГЛОБА”** в
размер на **300,00 лв.**

Недоволен от горепосоченото наказателно постановление е останал
въззивника **С. П. / S.P. /**, който обжалва горецитираното в законопредвидения
за това срок. Счита ,че обжалваният акт не отговаря на формалните
изисквания на закона,като сочи ,че квалификацията на нарушението била
невярна и неточна,което нарушавало правото му на защита. Не ставало ясно в
какво се изразявало нарушението,така както било описано в АУАН и в НП,а
именно дали се касаело за подаване на неверни данни или липсвали данни в
транзитната декларация,за което излага подробни съображения.Поради
изложеното моли съда да отмени обжалваното НП като неправилно и
незаконосъобразно.

В съдебно заседание жалбоподателя редовно призован, не се явява . За
него се явява пълномощника му **адв.К.**,преупълномощена от **адв.А. В.** от
САК, която поддържа жалбата по изложените в нея доводи.

Претендира присъждане на направените по делото разноси, за което представя списък.

В предоставеният и от съда срок, представя писмени бележки, в които пълномощника, едва след приключване на съдебното дирене, предпоставя нови възражения за допуснати процесуални нарушения в адм. производство, като по този начин ограничава правото на другата страна да се запознае с тях и да ангажира доказателства за опровергаването им. В резюме, се твърди опорочаване на процедурата във връзка с надлежен превод на АУАН, както и подробни съображения изложени в жалбата.

Административнонаказващият орган /АНО/ - И.Д. **Зам. Директор на Териториална Дирекция Бургас**, чрез процесуалния си представител, оспорва жалбата. Счита обжалваното НП за правилно и законосъобразно. Моли същото да бъде потвърдено.

В съдебната фаза ангажира гласни и писменни доказателства. Претендира присъждане на юр. възнаграждение и отправя възражение за прекомерност на претендираното адв. възнаграждение от страна на жалбоподателя.

Страна **Районна прокуратура – Хасково, ТО Свиленград**, не изпраща представител и не взема становище.

Съдът, след като прецени поотделно и в тяхната съвкупност събраните по делото писмени и гласни доказателства, установи следното от фактическа страна :

На *****Г. около *****часа на МП „Капитан Андреево” общ. Свиленград на трасе „Изходящи товарни автомобили” пристигнал товарен автомобил марка ***** с влекач рег. № ***** и с регистрационен номер на полуремерке №***** на фирма превозвач – *****, която товарна композиция била управлявана от водача-жалбоподател/сръбски гражданин/. на път от Сърбия за Р. Турция .

Водачът на товарния автомобил представил транзитна декларация Т1-*****Г. с клетка сигурност и придружаващи документи, с които декларира превозвания товар, фактура, ЧМР.

При извършената документална проверка, св. Г. Н. Т. установила, че съгласно придружаващите стоката документи в предвидената транзитна декларация Т1-*****Г. с клетка за сигурност, са били подадени некоректни данни, като в клетка 7-липсвали данни за фирмата превозвач.

Тъй като обобщена декларация за напускане се подава от лицето, което превозва стоките или което поема отговорността за превозването на стоките, или всяко лице, което може да представи стоките пред компетентните власти, както и представител на едно от двете, поради което проверяващият свидетел е приел, че шофьорът-жалбоподател в качеството си на водач към транспортната фирма *****, като не е упоменал в клетка „07“-фирмата превозвач е подал неверни данни в представената пред митническите органи транзитна декларация Т1-*****Г. с клетка сигурност.

На основание чл.16,ал.1,т.5 от ЗМ било изискано писмено обяснение от водача на товарния автомобил, видно от което същият твърди,че документа на спедитора не е добър.

При този резултат от цялостния митнически контрол и след откриване на деянието и неговия извършител, както и изясняване на механизма на същото и неговия предмет, свидетелят Г. Н. Т. пристъпил към съставянето на акт за установяване на митническо нарушение, против нарушителя.

Това процесуалното действие се извършило присъствено – с личното участие на нарушителя, както и на митническия служител– Н. Д. П.,която присъствала при констатиране на нарушението и след приключване на проверката , на същата дата- *****г.

В съставения АУАН актосъставителят, изложил подробно фактическо описание на нарушението и изпълнителната му форма , и др. обективни признаци, както и обстоятелствата при неговото извършване, налице са и останалите изискуеми реквизити.

В съответствие с обективирания в акта фактически твърдения, нарушителя бил привлечен към административно-наказателна отговорност за деяние, представляващо „като е подал неверни данни в транзитна декларация Т1-*****г. с клетка сигурност , за превозваната стока”, като същото правно е квалифицирано с нормата чл. 238г,ал.2 ЗМ – административно-наказателен състав, вписан и твърден за осъществен, с констатиращия акт /АУАН/.

АУАН е предявен –надлежно и връчен на жалбоподателя -лично, който с полагане на саморъчен подпис удостоверил получаването на екземпляр от същия. Разписката за връчване надлежно датирана и подписана е инкорпорирана в самия акт. В същия жалбоподателя не е вписал,че има възражения и такова съответно не е подадено в законоустановения за това 7дневен срок.

От жалбоподателя била задържана на основание чл.229,ал.1 от ЗМ сумата в размер на 760евро с разписка за задържане за обезпечение по така съставения АУАН.

По АНПр е постъпила молба ,ведно с пълномощно към нея,в което е поискано всички книжа,вкл.и при издаване на НП да се връчат на пълномощника.

Сезиран с надлежно с така съставения АУАН и въз основа на същия, АНО е издал процесното **Наказателно постановление /НП/ №*****/*****/НП от ***** година** на И.Д. Зам.Директор на Териториална Дирекция Бургас, с което на **С. П. / S.P. /** ,роден на *****година в гр.***** с адрес в гр.***** за извършено нарушение по чл.238г,ал.2 от Закона за Митниците на основание чл.238г,ал.2 от Закона за Митниците е наложено административно наказание “**ГЛОБА**” в размер на **300,00 лв.**

В издадения санкционен акт, АНО е възприел изцяло фактическите констатации изложени в АУАН, както и основната правна квалификация на нарушението, дадена от контролния орган –чл.238г,ал.2 ЗМ.

Обжалваното НП е редовно връчено – на адреса на пълномощника на жалбоподателя –на **12.02.2024г.**, по пощата препоръчано, с обратна разписка –известие за доставяне, приложена по АНПр, която е надлежно датирана и подписана, с облежаване за получаването му.

Видно от приетата като доказателство по делото Заповед № ЗАМ – 988/32-220316 от 13.06.2023 година на Директора на Агенция „Митници”, Директорите, Заместник–директорите на Териториалните дирекции и т.н. имат право съобразно териториалната си компетентност да издават НП за нарушения по ЗМ.

Така приета за установена фактическа обстановка, кореспондираща с изложената в НП, респ. и АУАН, съдът изведе въз основа анализа на писмените и гласни доказателства, събрани и приобщени по съответния процесуален ред, в хода на производството, които са напълно безпротиворечиви и взаимно допълващи се. Свидетелските показания на разпитаните по делото свидетели – Г. Николова Т. и Н. Д. П., съдебният състав кредитира изцяло с доверие, предвид липсата на противоречия помежду им, тяхната систематика и взаимно допълване, като те са в цялостна корелация и с писмените доказателствени средства. Според начина на формиране показанията им се основават на преки, непосредствени възприятия на свидетелите, т.е. представляват пряко, първично доказателство, като в съдържимата се в тях информация е с ясна и точна конкретика за фактите. Поради това и при липса на индиции за предубеденост на свидетелите, съдът даде вяра на показанията на същите и ги възприема за достоверни. А досежно доказателственият им ефект, същите са пряко относими към описаното по горе възприето от съда като доказана фактическа обстановка по делото, авторството и времето на извършването му.

Идентична правна оценка се налага и относно писмените доказателства, приложени в преписката и приетите допълнително в о.с.з., приобщени по реда на чл.283 НПК, вр.чл.84 ЗАНН, които не се оспориха от която и да е от страните, като съдът също ги кредитира за достоверни по съдържанието им спрямо възпроизведените в тях факти, респ. автентични по признак – авторство.

Въз основа на така приетата за установена фактическа обстановка, съдът от правна страна формира следните изводи:

Жалбата е подадена в преклузивния срок за обжалване/обжалваното НП е редовно връчено на пълномощника на жалбоподателя на **12.02.2024г** видно от известие за доставяне приложено по АНПр,а жалбата срещу него е входирана в регистратурата на АНО на **26.02.2024г./**, от легитимирано лице и е процесуално **допустима** / доколкото и липсва плащане от страна на жалбоподателя на законно предвидения процент от глобата-съгласно писмо

от АНО,приложено по АНПр/.

Преценена по същество, съдът намира жалбата за **основателна**, за което се излагат следващите правни съображения:

В чл. 15, ал. 2, пар. а) от Регламент (ЕС) № 952/2013 на Европейския Парламент и на Съвета от 9 октомври 2013 година за създаване на Митнически кодекс на Съюза е посочено, че лице, което подава пред митническите органи митническа декларация, декларация за временно складиране, обобщена декларация за въвеждане, обобщена декларация за напускане, декларация за реекспорт или уведомление за реекспорт или подава заявление за разрешение или за друго решение, е отговорно за точността и пълнотата на информацията, предоставена в декларацията, уведомлението или заявлението.

Съгласно чл.5,пар.10 от същият Регламент- „обобщена декларация за напускане“ означава актът, с който дадено лице информира митническите органи в установената форма, по установения начин и в установения конкретен срок, че определени стоки ще бъдат изведени от митническата територия на Съюза.

А съгласно чл.271,парграф и параграф 2,б.Б от Регламента- Обобщената декларация за напускане се подава от превозвача. Независимо от задълженията на превозвача обобщената декларация за напускане може да бъде подадена вместо от него от някое от следните лица: всяко лице, което може да представи въпросните стоки или ги е представило пред митническото учреждение на напускане.

При това положение следва да се приеме,че задължено лице относно подадената -транзитна декларация Т1-*****г. с клетка сигурност, се явява водачът-жалбоподател,съгласно чл. 15, ал. 2, пар. а) от Регламент (ЕС) № 952/2013 на Европейския Парламент и на Съвета от 9 октомври 2013 година за създаване на Митнически кодекс на Съюза,така и във връзка с чл.271,пар.2,б.Б от същия.

Съгласно Приложение Б,ал.7 от Регламент 2015/2446 - Обобщената декларация за напускане /ОДН/ или за въвеждане, която трябва да бъде подадена за стоки, които напускат митническата територия на Съюза или влизат в нея, съдържа информацията, представена по-подробно в колони А1 и А2, както и F1a — F5 на таблицата с изисквания за данните от глава 3, раздел 1 по-долу, за всяка една от съответните ситуации или вид транспорт.

По отношение на поправка на ОДН, следва да се има предвид, че по искане на декларатора може да се разреши промяна на една или повече данни в ОДН след нейното подаване. Не са възможни поправки на ОДН, след като митническите органи са информирали лицето, подало ОДН , че възнамеряват да извършат проверка на стоките; са установили неточни или непълни данни в ОДН; вече са разрешили вдигането на стоките за напускане.

Обобщена декларация за напускане – ОДН – приложими разпоредби са чл. 271 и чл. 272 от Регламент 952/2013.

Предварително подадените на митническите органи данни за изпращач, получател, брой колети, описание, тегло на стоката и други са необходими за извършване на анализ на риска преди заминаването на стоките и съответно за правилното прилагане на митническия контрол за целите на сигурността и безопасността.

Съгласно разпоредбата на чл. 238г, ал. 2 ЗМ, който подаде неверни, непълни или неточни данни в обобщена декларация за въвеждане или в предварителна декларация за заминаване, или в обобщена декларация за напускане, се наказва с глоба от 300 до 1500 лв. – за физическите лица, или с имуществена санкция от 500 до 2000 лв. – за юридическите лица и едноличните търговци.

При това положение следва да се приеме, че декларатора-в случая водача-жалбоподателя при излизането му от Р.България през МП Капитан Андреево е следвало да представи пред митническите органи вярна, пълна и точно попълнена обобщена декларация за напускане във връзка с превозваните от него стоки, които се извеждат от митническата територия на Съюза посредством обобщена декларация-в случая транзитна декларация T1-*****г. с клетка сигурност.

Настоящият състав счита, че при провеждане на административнонаказателната процедура е допуснато съществено процесуално нарушение.

Съгласно чл. 42, т. 4 и чл. 57, ал. 1, т. 5, пр. 1 от ЗАНН в АУАН и наказателното постановление следва да се съдържа описание на нарушението и обстоятелствата, при които е било извършено, но в настоящия случай видно от административнонаказателната преписка в съответните актове няма пълно описание на посочения реквизит.

Както в АУАН, така и в НП при описание на обстоятелствата при които е извършено нарушението е прието, че шофьорът-жалбоподател в качеството си на водач към транспортната фирма LKW Transport, като не е упоменал в клетка „07“-фирмата превозвач е подал некоректни данни в представената пред митническите органи транзитна декларация T1-*****г. с клетка сигурност, като по този начин е подал неверни данни в представената транзитна декларация, а в същото време, както актосъставителя, така и АНО са приели, че нарушението се изразява в подаване на неверни данни в горепосочената транзитна декларация, за превозваната стока.

Липсата на яснота, за какво точно нарушение е бил обвинен и респективно санкциониран жалбоподателя, безспорно нарушава правото на защита на последния, тъй като както за съда, така и за жалбоподателя остава неясно дали същият е санкциониран, за това, че подадената пред митническите органи декларация е неточна, непълна или невярна и за коя точна част от нея се твърди допуснатия от последния порок/ доколкото се твърди, че липсва информация за фирмата превозвач в клетка 07, а е обвинен за подаване на

невярна декларация за превозваната стока.

Разпоредбите /чл.42 и чл.57 от ЗАНН/ и са императивни и гарантират правото на защита на привличения към административнонаказателна отговорност, както и възможността съда да провери относимостта на фактическите обстоятелства при извършване на нарушението към приведената в действие санкционна норма. Неспазването им води до порок от категорията на съществени, който във всички случаи е предпоставка за отмяна на НП, на това основание.

С посоченото разминаване се явява грубо нарушение на процесуалните правила, водещо до ограничаване правото на защита на наказаното лице – последният е поставен в ситуация, в която не му е ясно в какво точно го обвинява АНО, за да може да организира адекватно защитата си в настоящото производство и да отстоява своята теза срещу твърдението на АНО. Недопустимо е да се тълкува волята на АНО относно наведените от последния доводи за допуснато от страна на жалбоподателя нарушение и правното основание за налагане на административното наказание, както и относно нарушения нормативен акт, поради което жалбата се явява основателна и следва да бъде уважена, като обжалваното НП следва да бъде отменено като незаконосъобразно.

Отделен е въпросът дали в случая непълната декларация, относно непосочването в нея на информацията на фирмата превозвач, попада под изискванията за предоставяне на необходимата информация пред митническите органи, залегнали в изискванията на горепосочените Регламенти.

В условията на евентуалност, съдът излага следните съображения:

При липса на констатиране на горепосочените пороци, съдът би приел, че :

Обжалваното НП и АУАН, въз основа на който е издадено, са законосъобразни от формална, процесуалноправна страна, като Съдът достигна до тези изводи след служебна проверка на съдържанието и материалите от приложената АНП.

Спазена е изцяло административната процедура по съставяне на Акта и издаване на обжалваното НП.

Настоящата съдебна инстанция приема, че при съставянето на АУАН са спазени изискванията на чл. 42 от ЗАНН, а при издаването на атакуваното НП - тези на чл. 57 от ЗАНН.

Актът и НП са издадени от компетентни органи съгласно чл. 37, ал. 1, б. „а” от ЗАНН, вр.чл. 230 от ЗМ и чл. 47, ал. 1, б. „а”, вр.ал. 2 от ЗАНН, вр.чл. 231 от ЗМ.

При издаването на Акта и НП са спазени предвидените от разпоредбите на ал. 1, изречение второ и ал. 3 на чл. 34 от ЗАНН срокове.

Не са допуснати съществени процесуални нарушения по образуването и

приключването на административнонаказателната процедура, които да водят до нарушаване на правото на защита на жалбоподателя и да се основания за неговата незаконосъобразност и отмяна.

По отношение наведеното възражение от страна на процесуалният представител на жалбоподателя за допуснато съществено процесуално нарушение, свързано с превод на съставения АУАН - в ЗАНН не се предвижда задължително участие на преводач в административнонаказателното производство - във фазата на установяване на нарушението, извършено от лице, което не владее български език. Съгласно чл. 84 от ЗАНН, доколкото в този закон няма особени правила за призоваване и връчване на призовки и съобщения, извършване на опис и изземване на вещи, определяне разноси на свидетели и възнаграждения на вещи лица, изчисляване на срокове, както и за производството пред Съда по разглеждане на Жалби срещу НП, на Касационни жалби пред Административния съд и Предложения за възобновяване, се прилагат разпоредбите на НПК. Ето защо субсидиарното прилагане на нормите на НПК в частта относно задължението за назначаване на преводач не може да стане на основание чл. 84 от ЗАНН, тъй като са приложими за производството по обжалване на НП пред Съда. Безспорно е, че при установяване на нарушението и съставянето на АУАН, както българските граждани, така и чуждите граждани, които не владеят български език имат правото да разберат за какво нарушение са обвинени и именно с това право на невладеещото български език лице следва да се обвърже преценката за наличието/липсата на нарушение, свързано с назначаване на преводач. Ето защо, преценката дали липсата на преводач при предявяване на АУАН представлява съществено процесуално нарушение не следва да се прави формално и да се основава единствено на този факт, което пък автоматично да обосновава засягане правото на защита на наказаното лице. Засягането на правото на защита следва да се разглежда през принципа за върховенство на закона, отразен в чл. 6 от Европейската конвенция за защита правата на човека и основните свободи (ЕКПЧ) и предвид чл. 47 и чл. 48, § 2 от Хартата на основните права на Европейския съюз (ЕС), доколкото последната се явява приложима предвид упражняването на правото на свободно движение на чужди граждани. При преценката на нарушението, описано в НП, действията на актосъставителя, поведението на жалбоподателя, сложността на случая, интересите на наказания и развитието на процедурата по налагане на наказанието, в цялост, следва да се направи извод постигнат ли е справедлив баланс между обществения интерес и индивидуалния интерес и права на личността. Следва да се има предвид и че правото на лицето да бъде информирано за обвинението срещу него на разбираем за него език е с акцесорен характер - част е от правото му на справедлив процес и правото му на зачитане на правото му на защита, а последното намира проявление и в рамките на съдебния процес пред Районния Съд. В Директива 2010/64/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 20.10.2010 година относно правото на устен и писмен превод в наказателното производство и Директива 2012/12/ЕС

относно правото на информация в наказателното производство, изрично е предвидено, че при налагане на санкции за леки нарушения, например пътнотранспортни нарушения, установени след пътнотранспортна проверка, изискването за преводач и за осигуряване на информация важи единствено за производството по обжалване пред Съд. Разгледани в своята цялост, цитираните Директиви установяват безусловно задължение за осигуряване на превод единствено в рамките на наказателното производство, като за извършените административни нарушения такова задължение липсва. Затова, сама по себе си, липсата на назначен преводач при съставянето и връчването на АУАН не може да обуслови съществено процесуално нарушение в административнонаказателното производство.

В конкретния случай с оглед установените по делото факти Съдът намира, че е нарушителя е разбрал в какво е обвинен, от акто съставителя и свидетеля/съгласно показанията им/. Дори и да не се възприеме изложеното в предходното изречение и дори да не е имало надлежно назначен преводач при съставяне на АУАН, то в съдебно заседание жалбоподател е представляван от адвокат. Т.е. лицето е организирано адекватно защитата си срещу процесното НП. Съществени са само тези нарушения, които ако не бяха допуснати, биха довели до друг резултат. В случая дори и да се приеме, че липсата на преводач е нарушение, то поради факта, че наказаното лице е имало възможност да се защити, то тази липса по никакъв начин не е довела до нарушаване на правата му и не се е отразила на законосъобразността на НП.

Относно материалноправната законосъобразност на НП.

Както се посочи по горе, в чл. 15, ал. 2, пар. а) от Регламент (ЕС) № 952/2013 на Европейския Парламент и на Съвета от 9 октомври 2013 година за създаване на Митнически кодекс на Съюза е посочено, че лице, което подава пред митническите органи митническа декларация, декларация за временно складиране, обобщена декларация за въвеждане, обобщена декларация за напускане, декларация за реекспорт или уведомление за реекспорт или подава заявление за разрешение или за друго решение, е отговорно за точността и пълнотата на информацията, предоставена в декларацията, уведомлението или заявлението.

Съгласно чл.5, пар.10 от същият Регламент- „обобщена декларация за напускане“ означава актът, с който дадено лице информира митническите органи в установената форма, по установения начин и в установения конкретен срок, че определени стоки ще бъдат изведени от митническата територия на Съюза.

А съгласно чл.271, парграф и параграф 2,б.Б от Регламента- Обобщената декларация за напускане се подава от превозвача. Независимо от задълженията на превозвача обобщената декларация за напускане може да бъде подадена вместо от него от някое от следните лица: всяко лице, което може да представи въпросните стоки или ги е представило пред митническото

учреждение на напускане.

При това положение следва да се приеме, че задължено лице относно подадената -транзитна декларация T1-*****Г. с клетка сигурност, се явява водачът-жалбоподател, съгласно чл. 15, ал. 2, пар. а) от Регламент (ЕС) № 952/2013 на Европейския Парламент и на Съвета от 9 октомври 2013 година за създаване на Митнически кодекс на Съюза, така и във връзка с чл. 271, пар. 2, б. Б от същия.

Съгласно Приложение Б, ал. 7 от Регламент 2015/2446 - Обобщената декларация за напускане /ОДН/ или за въвеждане, която трябва да бъде подадена за стоки, които напускат митническата територия на Съюза или влизат в нея, съдържа информацията, представена по-подробно в колони А1 и А2, както и F1a — F5 на таблицата с изисквания за данните от глава 3, раздел 1 по-долу, за всяка една от съответните ситуации или вид транспорт.

По отношение на поправка на ОДН, следва да се има предвид, че по искане на декларатора може да се разреши промяна на една или повече данни в ОДН след нейното подаване. Не са възможни поправки на ОДН, след като митническите органи са информирали лицето, подало ОДН, че възнамеряват да извършат проверка на стоките; са установили неточни или непълни данни в ОДН; вече са разрешили вдигането на стоките за напускане.

Обобщена декларация за напускане – ОДН – приложими разпоредби са чл. 271 и чл. 272 от Регламент 952/2013.

Предварително подадените на митническите органи данни за изпращач, получател, брой колети, описание, тегло на стоката и други са необходими за извършване на анализ на риска преди заминаването на стоките и съответно за правилното прилагане на митническия контрол за целите на сигурността и безопасността.

Съгласно разпоредбата на чл. 238Г, ал. 2 ЗМ, който подаде неверни, непълни или неточни данни в обобщена декларация за въвеждане или в предварителна декларация за заминаване, или в обобщена декларация за напускане, се наказва с глоба от 300 до 1500 лв. – за физическите лица, или с имуществена санкция от 500 до 2000 лв. – за юридическите лица и едноличните търговци.

При това положение следва да се приеме, че декларатора-в случая водача-жалбоподателя при излизането му от Р.България през МП Капитан Андреево е следвало да представи пред митническите органи вярна, пълна и точно попълнена обобщена декларация за напускане във връзка с превозваните от него стоки, които се извеждат от митническата територия на Съюза посредством обобщена декларация-в случая транзитна декларация T1-*****Г. с клетка сигурност.

Безспорно в настоящият случай, митническите органи са установили, че данните в подадената от водача декларация са неверни и са уведомили водача, че ще извършат проверка на стоката, при което лицето е нямало възможност да извърши поправка на данните в декларацията.

При това положение следва да се приеме, че същият е правилно санкциониран за извършено нарушение по чл. 238г, ал. 2 ЗМ, тъй като на посочената в НП дата, водачът като е подал неверни данни в транзитна декларация Т1-*****. с клетка сигурност, както от обективна, така и от субективна страна е осъществил горепосоченото адм. нарушение.

Водачът е бил наясно, че следва при извеждане на превозваната от него стока на митническата територия на съюза, следва да декларира същата с обобщена декларация, или приравняващата ѝ се, транзитна такава, като в тази връзка е следвали да провери дали предоставените му документи, отговарят на действителното фактическо положение, но не осъществил такъв контрол, поради което с факта на неговото бездействие се е достигнало до осъществяване на нарушението визирано в разпоредбата на чл. 238г, ал. 2 от ЗМ.

Досежно приложението на чл. 28 от ЗАНН. Преценката за липса на основания и предпоставки за квалифициране на конкретния случай като маловажен, по смисъла на чл. 28 от ЗАНН, съдът приема, че е изразена изрично от АНО с изложени от него мотиви в процесното НП. От друга страна, съобразявайки признаците на осъществения фактически състав на административното нарушение, процесното деяние не разкриват обществена опасност, по-ниска от обичайната за този род нарушения, нито пък изобщо липса на такава, поради което не съставляват маловажен случай, според Съда. И това е така, както поради неговия формален характер – за съставомерността му не е предвиден и не се изисква настъпване на вредоносен резултат, така и поради наличието не само на смекчаващи, но и на отегчаващи обстоятелства. Поради това липсват предпоставки за преквалифициране на нарушението като маловажно, респ. за приложението на чл. 28 от ЗАНН и в този смисъл Съдът приема преценката на АНО по чл. 28 ЗАНН за съответстваща на закона. От тук, законосъобразно, правилно и обосновано, че е издадено НП. Предвид гореизложеното настоящият съдебен състав приема, че правилно наказващият орган е санкционирал жалбоподателя за горепосоченото нарушение.

Що се отнася до размера на наложеното наказание, съдът намира следното: Съгласно разпоредбата на чл. 238г, ал. 2 ЗМ, който подаде неверни, непълни или неточни данни в обобщена декларация за въвеждане или в предварителна декларация за заминаване, или в обобщена декларация за напускане, се наказва с глоба от 300 до 1500 лв. – за физическите лица, или с имуществена санкция от 500 до 2000 лв. – за юридическите лица и едноличните търговци.

В случая на жалбоподателя е наложено наказание – глоба от 300 лв., което наказание се явява минимално предвиденото от закона, поради което не би подлежало на редукция

Относно разностите в настоящото производство :

Съгласно разпоредбата на чл. 63Д, ал.1 от ЗАНН, в производствата пред районния и административния съд, както и в касационното производство страните имат право на присъждане на разноси по реда на Административнопроцесуалния кодекс. Съгласно чл. 144 от АПК субсидиарно се прилагат правилата на ГПК.

По делото се констатираха действително направени разноси от страна на жалбоподателя в размер на 500 лв. за адвокатски хонорар ,които се дължат с оглед изхода на делото и съобразно представения Договор за правна защита и съдействие,като и от страна на АНО се претендира такива, които съдът определя в размер на 80лева , но от страна на АНО се отправя възражение за прекомерност на адв.възнаграждение.

Основанието по чл. 78, ал. 5 о т Г П К за намаляне размера на заплатеното адвокатско възнаграждение се свежда до преценка за съотношението на цената на адвокатска защита и фактическата и правна сложност на делото. В този ред на мисли е **основателно** искането на АНО, направено на основание чл. 78, ал. 5 от ГПК, за намаляне размера на адвокатския хонорар, заплатен от жалбоподател. Посочената разпоредба от ГПК препраща към чл. 36 от Закона за адвокатурата (ЗА). Според чл. 36 от ЗА, размерът на възнаграждението се определя в Договор между адвоката и клиента. Този размер трябва да бъде справедлив и обоснован и не може да бъде по-нисък от предвидения в Наредба на Висшия адвокатски съвет размер за съответния вид работа. Според така направената препратка към Наредба № 1 от 09.07.2004 година за минималните размери на адвокатските възнаграждения, минималният (нормативният) размер, определен в чл. 18, ал. 2, вр.чл. 7, ал. 2, т. 1 при интерес до 1 000 лв. - 400 лв.; или в случая **400,00лева**. Не е налице правна и фактическа сложност на делото, работата на адвоката по това дело се състои, написване на Жалба и явяване в едно съдебно заседание, т.е. е налице несъответствие между размера на възнаграждението и усилията на защитата при упражняване на процесуалните права и Съдът счита, че в съответствие с т. 3 от Тълкувателно решение № 6 от 06.11.2013 година, постановено по тълкувателно дело № 6 по описа за 2012 година на ОС на Гражданска и Търговска колегия на ВКС, следва да намали подлежащо на присъждане адвокатско възнаграждение поради прекомерност по реда на чл. 78, ал. 5 от ГПК ,доколкото се претендира над минималния такъв, поради което, следва да се приеме че е непропорционален на целта на закона, поради което подлежи на намаляне. / Решение от 25.01.1024 година по дело С-438/2022 година./От изложеното следва, че в полза на жалбоподателя действително следва да бъдат присъдени разноси за адвокатско възнаграждение в размер на **400лева**.

Мотивиран така и на основание **чл.63, ал.2, т.1 вр с ал.3, т.2 от ЗАНН** , Съдът в настоящия си състав.

РЕШИ:

ОТМЕНЯ като незаконосъобразно **Наказателно постановление /НП/ №*****/*****/НП от ***** година** на И.Д. Зам.Директор на Териториална Дирекция Бургас, с което на **С. П. / S.P. /**, роден на *****година в гр.***** с адрес в гр.***** за извършено нарушение по чл.238г,ал.2 от Закона за Митниците на основание чл.238г,ал.2 от Закона за Митниците е наложено административно наказание **“ГЛОБА”** в размер на **300,00 лв.**

ОСЪЖДА Териториална Дирекция Бургас към Агенция Митници **ДА ЗАПЛАТИ** на **С. П. / S.P. /**, роден на *****година в гр.***** с адрес в гр.***** ,сумата в размер на **400 лв.** , представляваща адвокатско възнаграждение по **АНД №162/2024г.** по описа на РС Свиленград.

Решението подлежи на касационно обжалване пред Административен съд Хасково в 14-дневен срок от съобщението на страните.

Съдия при Районен съд – Свиленград: _____